

دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دانشکده طب سنتی

پایان نامه مقطع دکترای تخصصی (PhD) طب سنتی ایرانی

عنوان:

بررسی اثر فرآورده سنتی ایرانی کرفس (*Apium graveolence*) و زنیان
(*Trachyspermum copticum*) بر علائم بالینی بیماران مبتلا به سوءهاضمه
عملکردی

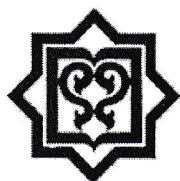
توسط: مریم عظیمی ده‌علی

اساتید راهنما: دکتر مجمدجواد زاهدی، دکتر میترا مهربانی

و دکتر هاله تاج‌الدینی

استاد مشاور: دکتر فرزانه ذوالعلی

سال دفاع: ۱۳۹۶

Kerman University of Medical Science

School of Traditional Medicine

In Partial Fulfillment of Requirements for Doctor of Philosophy (PhD)

Degree in Traditional Iranian Medicine

Title:

Investigating the effect of *Apium graveolence* and *Trachyspermum copticum* on clinical symptoms of patients with Functional Dyspepsia.

by:

Maryam Azimidehali

Supervisores:

- 1- Dr.Mohammadjavad Zahedi
- 2- Dr. Mitra Mehrabani
- 3- Dr. Haleh Tajadini

Advisor:

Dr. Farzaneh Zolala

Year: 2017

چکیده

مقدمه و اهداف: سوءهاضمه عملکردی از شایع‌ترین بیماری‌های گوارشی است که به‌طور واضح کیفیت

زندگی بیماران را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد. هدف از این مطالعه بررسی تأثیر فرآورده سنتی ایرانی کرفس و زنیان (AT) بر شدت و فرکانس علائم بالینی و کیفیت زندگی بیماران مبتلا به سوءهاضمه عملکردی است.

روش‌ها: تعداد ۱۵۰ بیمار مبتلا به سوءهاضمه عملکردی بر اساس معیارهای ROME III، در سه گروه

AT، دارونما و امپرازول به‌صورت تصادفی و دوسوکور مورد مطالعه قرار گرفتند. علائم بالینی و کیفیت زندگی بیماران در طول ۸ هفته مطالعه اندازه‌گیری شد. اطلاعات حاصله توسط تست‌های Chi-square و Repeated measure مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: به‌طور کلی، شدت و فرکانس علائم پس از ۴ هفته در گروه AT نسبت به دو گروه دارونما و

امپرازول به‌طور واضح کاهش یافت و تا پایان ۸ هفته معنی‌دار باقی ماند. نمره کلی شدت و فرکانس علائم پس از ۴ هفته در گروه امپرازول نسبت به گروه دارونما به‌طور معنی‌دار کاهش پیدا کرد و تا پایان ۸ هفته باقی ماند. در مقایسه تک‌تک علائم، گروه AT در علائمی مانند درد اپیگاستر، سوزش اپیگاستر، سیری زودرس، سنگینی پس از غذا خوردن، نفخ، آروغ، و تهوع به‌طور معنی‌دار بهتر از دارونما بود. در مقایسه دو گروه AT و امپرازول، گروه AT به‌طور واضح در تمام علائم به‌جز درد، تهوع و استفراغ بهتر از امپرازول عمل نمود. کیفیت زندگی بیماران در گروه AT، پس از ۴ هفته به‌طور واضح نسبت به دو گروه دیگر بهبود یافت که در مقایسه با گروه دارونما در پایان ۸ هفته معنی‌دار باقی ماند و در مقایسه با گروه امپرازول پس از ۸ هفته معنی‌دار نبود.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج، فرآورده سنتی ایرانی AT در کاهش شدت و فرکانس علائم و بهبود کیفیت

زندگی بیماران مبتلا به سوءهاضمه عملکردی در مقایسه با دارونما و امپرازول به‌طور مؤثرتری عمل می‌کند.

کلمات کلیدی: طب سنتی ایرانی، کرفس، زنیان، سوءهاضمه عملکردی، کیفیت زندگی

Abstract

Background and Objectives: Functional Dyspepsia (FD) is common digestive diseases clearly affecting patients' Quality of Life (QOL). This study aimed at investigating the effect of Iranian traditional remedy made from *Apium graveolens* and *Trachyspermum copticom* (AT) on the severity and frequency of symptoms and quality of life in patients with functional dyspepsia (FD).

Methods: In total, 150 FD patients were included in the study, based on the ROME III diagnostic criteria, in this randomized double-blind trial, patients were divided into three intervention groups, AT, Placebo and omeprazole. severity and frequency of symptoms and quality of life during this eight-weeks trial were measured. Obtained information was analyzed with Chi-square test and repeat measures test.

Results: In general, the severity and frequency of symptoms after the fourth week significantly decreased in the AT group than in the omeprazole and placebo groups, and continued to reduce by the end of the eighth week. General reduction of symptom severity and frequency in the omeprazole group was significantly different from the placebo group by the end of the 4th and 8th weeks. With respect to each symptom separately, AT performed better than placebo in improving symptoms, such as epigastric burning, epigastric pain, early satiation, post prandial fullness, bloating, belching and nausea. In a comparison between AT and omeprazole groups, the improvement of symptoms, except from epigastric pain, nausea and vomiting, was significantly higher in the former group. The statistical difference between omeprazole and placebo groups, except from epigastric pain and epigastric burning, was not significant. The patients QOL of AT group after 4 weeks was found to have improved significantly in comparison to those of omeprazole and placebo groups. The statistical difference between omeprazole and placebo groups was not significant. After 8 weeks, the difference between AT and placebo groups remained significant whereas the same was not clear between AT and omeprazole.

Conclusion: According to the results, AT, as a Iranian Traditional remedy, was more effective than omeprazole and placebo in reducing the symptoms and improving the quality of life in patients with FD.

Keywords: Traditional Iranian Medicine, *Apium graveolens*, *Carum copticom*, Functional Dyspepsia, Quality of life